

Zdaňování příjmů podle § 7 ZDP

- Jedná se o příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti,
- Příjmy z podnikání vymezuje § 7 odst. 1 ZDP takto:
 - a) příjmy ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
 - b) příjmy ze živnosti,
 - c) příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů (např. daňové poradenství),
 - d) podíly společníků veřejné obchodní společnosti a komplementářů komanditní společnosti na zisku.
- Příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti potom vymezuje § 7 odst. 2 ZDP.

Příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti

- Jedná se o příjmy, které nespádají pod § 6 ZDP:
 - a) příjmy z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví, autorských práv včetně práv příbuzných právu autorskému, a to včetně příjmů z vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
 - b) příjmy z výkonu nezávislého povolání, které není živností ani podnikáním podle zvláštních předpisů,
 - c) příjmy znalce, tlumočnicka, zprostředkovatele kolektivních sporů, zprostředkovatele kolektivních a hromadných smluv podle autorského zákona, rozhodce za činnost podle zvláštních právních předpisů,
 - d) příjmy z činnosti insolvenčního správce, včetně příjmů z činnosti předběžného insolvenčního správce, zástupce insolvenčního správce, odděleného insolvenčního správce a zvláštního insolvenčního správce, které nejsou živností ani podnikáním podle zvláštního právního předpisu.

Základ daně podle § 7 ZDP

- Základem daně (dílčím základem daně) jsou uvedené příjmy s výjimkou uvedenou v § 7 odst. 6 ZDP. Tyto příjmy se snižují o výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení s výjimkou příjmů uvedených v § 7 odst. 1 písm. d) ZDP. Pro zjištění základu daně (dílčího základu daně) se použijí ustanovení 23 až 33 ZDP, tzn. že základ daně se sníží o skutečně vynaložené výdaje k dosažení, zajištění a udržení příjmů,

- Zdanění příjmů dle § 7 odst. 6 ZDP:
 - ◆ Příjmy autorů za příspěvky do novin, časopisů, rozhlasu nebo televize plynoucí ze zdrojů na území České republiky jsou samostatným základem daně pro zdanění zvláštní sazbou daně dle § 36 odst. 2 písm. e) ZDP za předpokladu, že jde o příjmy uvedené v § 7 odst. 2 písm. a) ZDP a úhrn těchto příjmů od téhož plátce nepřesáhne v kalendářním měsíci 7 000 Kč,
 - ◆ Sazba daně dle § 36 odst. 2 písm. t) ZDP činí 15 %, a jelikož se jedná o srážkovou daň, tak ji sráží přímo plátce z honoráře autora, takže ten dostane odměnu již zdaněnou a ta tak již nebude zdaňována v rámci obecného základu daně poplatníka.

Možnosti zdanění příjmů dle § 7 ZDP

- Paušální daní dle § 7a ZDP,
- Po uplatnění skutečně vynaložených výdajů podle § 24 ZDP při současném vedení daňové evidence podle § 7b ZDP,
- Uplatněním paušálních výdajů podle § 7 odst. 7 ZDP (pozor: neplést paušální výdaje s paušální daní, jedná se o 2 různé skutečnosti!!) za dalších podmínek a při současné evidenci některých skutečností podle § 7 odst. 8 ZDP.

Paušální daň dle § 7a ZDP

- Co to je? Je to daň, kterou stanoví správce daně dopředu na základě předpokládaných příjmů a výdajů a to na základě žádosti poplatníka podané nejpozději do 31. ledna zdaňovacího období,
- Paušální daň musí být stanovena nejpozději 15. května, splatná je nejpozději 15. prosince,
- Tato daň musí činit nejméně 600 Kč,
- Poplatník musí vést jednoduchou evidenci o výši dosahovaných příjmů, výši pohledávek a o hmotném majetku používaném k výkonu činnosti poplatníka.

Komu může být paušální daň stanovena?

- Pouze poplatníkovi s příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) – c) ZDP,
- Činnost musí být provozována bez zaměstnanců a spolupracujících osob (§ 13 ZDP, s výjimkou spolupracující manželky (viz § 7a odst. 2 ZDP)),
- Výše jeho ročních příjmů ve 3 předchozích zdaňovacích obdobích nesmí přesáhnout 5 000 000 Kč,
- Nesmí být účastníkem sdružení bez právní subjektivity.

ALE POZOR!!!

- Nelze zapomenout na § 7a odst. 5 ZDP, podle nějž platí, že:
- Dosáhne-li poplatník v průběhu zdaňovacího období příjmů z prodeje věci nebo práva, které byly zahrnuty do obchodního majetku nebo jiných příjmů podle § 6, § 7 odst. 1 písm. d), § 7 odst. 2, § 8 až 10 v úhrnné výši přesahující 6 000 Kč za zdaňovací období, kromě příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž se daň vybírá zvláštní sazbou daně, než při stanovení daně paušální částkou předpokládal, je povinen po skončení zdaňovacího období podat řádné daňové přiznání a příjmy a výdaje z činností podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) uplatní v přiznání ve výši, ze které správce daně vycházel při stanovení daně paušální částkou, a zaplacenou daň paušální částkou započte na výslednou daňovou povinnost. Podáním tohoto přiznání se rozhodnutí o dani stanovené paušální částkou ruší. Správce daně může daň paušální částkou stanovit i na více zdaňovacích obdobích, nejdéle však na 3.

Uplatnění paušálních výdajů

- Základ daně podle § 7 ZDP lze určit buď pomocí uplatnění skutečně vynaložených výdajů dle § 24 ZDP nebo pomocí „fiktivních“ výdajů umožněných ustanovením § 7 odst. 7 ZDP,
- Výše těchto výdajů záleží na druhu příjmů podle § 7 ZDP,
- Při uplatnění paušálních výdajů jsou v této částce zahrnuty veškeré výdaje poplatníka vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmů z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti.

- Takže kolik vlastně ty paušální výdaje činí a kdy je nelze uplatnit?
 - ◆ Nelze je uplatnit v situacích popsaných v § 11 a 12 ZDP, tedy pokud je nutno uplatnit skutečně vynaložené výdaje při výpočtu příjmu spoluvlastníka a člena sdružení bez právní subjektivity.

- Paušální výdaje činí:
 - ◆ 80 % z příjmů ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
 - ◆ 80 % z příjmů ze živností řemeslných (viz zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání),
 - ◆ 60 % z příjmů ze živností s výjimkou živností řemeslných,
 - ◆ 40 % z příjmů z jiného podnikání podle zvláštních předpisů a z příjmů z jiné samostatné výdělečné činnosti (§ 7 odst. 2 ZDP) s výjimkou příjmů podle § 7 odst. 6 ZDP.

Daňová evidence podle § 7b ZDP

- Účetní předpisy se na subjekty vedoucí daňovou evidenci vztahují pouze nepřímo v situacích, kdy na ně odkazuje ZDP,
- Primárně určena k daňovým účelům, nikoliv k účelům řízení podniku,
- Jednodušší než účetnictví, neposkytuje však tolik informací jako účetnictví, administrativně méně náročná,
- Zachycení daňových příjmů a daňových výdajů,
- Zachycení majetku a závazků,
- Jednoznačná návaznost na daňové přiznání k dani z příjmů.

Další povinnosti při vedení daňové evidence

- K poslednímu dni zdaňovacího období je nutno provést zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a závazků a provést o tom zápis,
- O případné rozdíly se upravuje základ daně podle § 24 a 25 ZDP,
- Daňová evidence se uschovává za všechny zdaňovací období, po které trvá možnost doměření daně podle ZDP nebo zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

Postup při přechodu z účetnictví na daňovou evidenci a naopak

- Řídí se ustanovením § 23 odst. 8 ZDP a dále přílohou č. 2 a 3 ZDP,
- Při přechodu z vedení účetnictví na daňovou evidenci, je postup tento:
 1. Pohledávky a závazky za kalendářní (hospodářský) rok, v němž poplatník vedl účetnictví, které budou proplaceny v kalendářním roce, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, se vyloučí ze základu daně kalendářního roku, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci, a to
 - a) závazky zvýší základ daně,
 - b) pohledávky sníží základ daně.

Tento postup se nevztahuje na příjmy, které jsou od daně osvobozeny nebo se nezahrnují do základu daně nebo nejsou předmětem daně, a na výdaje, které nejsou výdaji na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

2. Stav zásob a cenin za kalendářní (hospodářský) rok, ve kterém poplatník vedl účetnictví, sníží základ daně z příjmů v kalendářním roce, ve kterém poplatník vede daňovou evidenci.
3. Zůstatky účtů časového rozlišení v aktivech rozvahy a poskytnuté zálohy, s výjimkou nájemného při finančním pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku a s výjimkou záloh na pořízení hmotného majetku vymezeného v § 26 ZDP, základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží. Zůstatky účtů časového rozlišení v pasivech rozvahy a přijaté zálohy základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky účtů opravných položek k pohledávkám, vytvořeným podle zákona o rezervách základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů pasivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, zvýší. Zůstatky dohadných účtů aktivních základ daně v kalendářním roce, ve kterém poplatník zahájí vedení daňové evidence, sníží.

Při přechodu z daňové evidence na účetnictví se postupuje takto:

1. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, zvýší o hodnotu zásob a cenin, hodnotu poskytnutých záloh s výjimkou záloh na hmotný majetek, hodnotu pohledávek, které by při úhradě byly zdanitelným příjmem.
2. Základ daně se ve zdaňovacím období, ve kterém bylo zahájeno vedení účetnictví, sníží o hodnotu přijatých záloh, hodnotu závazků, které by při úhradě byly výdajem na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

- Jedná-li se o plátce daně z přidané hodnoty, rozumí se pro účely tohoto postupu hodnotou závazku hodnota bez daně z přidané hodnoty; byl-li uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty, hodnotou pohledávky se rozumí hodnota bez daně z přidané hodnoty, byla-li splněna daňová povinnost na výstupu.
- Základ daně se nezvýší o hodnotu zásob vytvořených vlastní činností u poplatníků s převážně zemědělskou a lesní výrobou. Za poplatníky s převážně zemědělskou a lesní výrobou se považují poplatníci, u nichž příjmy z této činnosti činily v předcházejícím zdaňovacím období více než 50 % celkových příjmů.

- K tomuto je vhodné zvážit také ustanovení § 23 odst. 14 ZDP:
 - ◆ Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví u poplatníka s příjmy podle § 7 lze hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení vedení účetnictví, zahrnout do základu daně buď jednorázově v době zahájení vedení účetnictví nebo postupně po 9 následujících zdaňovacích obdobích, počínaje zdaňovacím obdobím zahájení vedení účetnictví.....

Hit roku – Přejít z daňové evidence na paušální výdaje

- Lze očekávat, že v souvislosti se zvýšením paušálních výdajů mnoho podnikatelů bude chtít přejít z vedení daňové evidence na uplatnění paušálních výdajů,
- **Ale tady se skrývá obrovská daňová past vyplývající z ustanovení § 23 odst. 8 ZDP,**
- V tomto případě je totiž nutno upravit základ daně za období předcházející roku změny uplatňování výdajů (takže při změně uplatňování výdajů v roce 2009 se zpětně změní základ daně z příjmů např. v roce 2008 s hrozbou penále, resp. úroků z prodlení!!!)

- Vlastní postup se řídí § 23 odst. 8 písm. b) bod 2 ZDP, přičemž zde uvedené pohledávky, rezervy a zásoby zvyšují základ daně, závazky základ daně snižují,
- Pokud po úpravě základu daně dojde k jeho zvýšení za předchozí zdaňovací období, bude uplatněn úrok z prodlení podle § 63 zákona č. 337/1992 Sb.
- Při přechodu z paušálních výdajů na daňovou evidenci je nutno věnovat pozornost také ustanovení § 25 odst. 1 písm. zd) ZDP, podle něhož nelze považovat za daňové výdaje spojené s úhradou závazku, s výjimkou závazku vzniklého z důvodu pořízení hmotného majetku (§ 26 ZDP), vzniklého ve zdaňovacím období, ve kterém poplatník uplatňoval paušální výdaje.....

Daňová optimalizace u příjmů podle § 7 ZDP

- Někdy je vhodné využít postupy podle § 13 ZDP (převod příjmů na spolupracující osoby),
- Rizika: spolupracující osoby je však nutno nahlásit na FÚ, může jim vzniknout povinnost platit zálohy na daň i povinnost hradit pojistné.
- Bližší podmínky rozdělení příjmů na spolupracující osoby viz § 13 ZDP.